

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna w W. wystąpiła w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej D. B. kwoty 1 166,38 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Na uzasadnienie tego żądania wskazała, że nabyła wierzytelność wynikającą z umowy pożyczki udzielonej pozwanej przez (...) Finanse Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W. oraz podała, iż przedmiotową umowę pożyczki pozwana zawarła w dniu 25 października 2012 roku i na jej podstawie otrzymała kwotę 837,88 zł. Oświadczyła, że na dochodzoną należność składają się: należność główna w kwocie 837,88 zł, skapitalizowane odsetki umowne za okres od dnia 25 grudnia 2012 roku do dnia 02 kwietnia 2014 roku w kwocie 193,50 zł i opłaty windykacyjne w kwocie 135 zł.

Na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 24 kwietnia 2014 roku, stwierdzono brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazano sprawę do Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 października 2012 roku, pozwana D. B. zawarła umowę pożyczki z (...) Finanse Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W.. Na jej podstawie otrzymała pożyczkę w kwocie 600 zł, którą zobowiązała się zwrócić wraz z prowizją w kwocie 90 zł, w terminie do dnia 24 listopada 2012 roku. Ustalono jednocześnie, że w przypadku opóźnienia w zapłacie pożyczkodawca wezwie pozwaną do zapłaty telefonicznie lub wysyłając wiadomość SMS, e-mail lub pisemne wezwanie do zapłaty, przy czym obciąży pozwaną za wezwania do zapłaty w następujących wysokościach:

- 1) 35 zł za pierwsze wezwanie do zapłaty drogą pocztową po upływie 15 dni kalendarzowych od upływu terminu spłaty pożyczki,
- 2) 45 zł za drugie wezwanie do zapłaty drogą pocztową po upływie 30 dni kalendarzowych od upływu terminu spłaty pożyczki,
- 3) 55 zł za trzecie wezwanie do zapłaty drogą pocztową po upływie 45 dni kalendarzowych od upływu terminu spłaty pożyczki.

Dowód: odpis warunków umowy pożyczki z dnia 25 października 2012 roku – k. 20,

odpisu potwierdzenia wykonania operacji – k. 22,

odpisu potwierdzenia przelewu – k. 26-27,

odpis ramowej umowy pożyczki – k. 28-33.

Następnie wierzytelność wynikająca z tej umowy została przelana na rzecz Spółki (...), a później na rzecz strony powodowej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo-akcyjnej w W..

Dowód: odpis umowy ramowej 2002 – k. 34-63,

odpis zawiadomienia o zdarzeniu kredytowym – k. 64-69,

odpis zawiadomienia o fizycznym rozliczeniu – k. 70,

odpis umowy cesji wierzytelności z dnia 14 października 2013 roku – k. 71-73.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlega uwzględnieniu, jednakże nie w takim zakresie, jak zostało zgłoszone.

W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości zarówno fakt zawarcia przez pozwaną umowy pożyczki, jak również skutecznego przelewu wierzytelności wynikającej z tej umowy na rzecz strony powodowej. To samo dotyczy także wysokości zadłużenia pozwanej w zakresie należności głównej i skapitalizowanych odsetek. Zresztą co do tych kwestii należało przyjąć domniemanie ich prawdziwości. Zgodnie bowiem z przepisem art. 339 § 2 k.p.c., w wypadku zaistnienia podstaw do wydania wyroku zaocznego przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Zdaniem Sądu należy jednak zakwestionować żądanie pozwu co do zasądzenia opłat windykacyjnych w kwocie 135 zł. W tym zakresie ustalono w umowie pożyczki, że w przypadku opóźnienia w zapłacie pożyczkodawca wezwie pozwaną do zapłaty telefonicznie lub wysyłają wiadomość SMS, e-mail lub pisemne wezwanie do zapłaty, przy czym obciąży ją za wezwania do zapłaty w następujących wysokościach:

- 1) 35 zł za pierwsze wezwanie do zapłaty drogą pocztową po upływie 15 dni kalendarzowych od upływu terminu spłaty pożyczki,
- 2) 45 zł za drugie wezwanie do zapłaty drogą pocztową po upływie 30 dni kalendarzowych od upływu terminu spłaty pożyczki,
- 3) 55 zł za trzecie wezwanie do zapłaty drogą pocztową po upływie 45 dni kalendarzowych od upływu terminu spłaty pożyczki.

W ocenie składu orzekającego tak ustalone opłaty zdecydowanie przekraczają faktyczne koszty poniesione w związku z wysłaniem tych wezwań, a tym samym stanowią dodatkowe źródło dochodu pożyczkodawcy, które nie ma żadnego uzasadnienia. Prowadzi to do nieuzasadnionego wzbogacenia pożyczkodawcy poprzez obejście przepisów o odsetkach maksymalnych. Wedle natomiast przepisów art. 58 § 1 i 3 k.c., czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy, przy czym jeżeli nieważnością jest dotknięta tylko część czynności prawnej, czynność pozostaje w mocy co do pozostałych części, chyba że z okoliczności wynika, iż bez postanowień dotkniętych nieważnością czynność nie zostałaby dokonana. Należało więc opisać postanowienia umowy pożyczki uznać za nieważne i oddalić w tym zakresie powództwo. Na marginesie warto zauważyć, że faktycznie poniesione koszty tych wezwań mogą być dochodzone na podstawie przepisu art. 471 k.c.

Wobec powyższego, w oparciu o powołane przepisy, Sąd orzekł jak w punktach I i II wyroku.

Odnosnie rozliczenia kosztów procesu poniesionych przez strony należy na wstępie wskazać, że zgodnie z przepisem art. 98 § 3 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazane przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

W świetle opisanych powyżej zasad, do kosztów procesu poniesionych przez stronę powodową należało zaliczyć: wynagrodzenie reprezentującego ją adwokata w kwocie 180 zł i opłatę od pozwu w kwocie 30 zł (k. 4 akt), co daje łącznie kwotę 210 zł.

Z kolei pozwana nie poniosła żadnych kosztów procesu.

Wedle przepisu art. 100 zd. 1 k.p.c., w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Tak też sytuacja zaistniała w niniejszej sprawie, gdyż strona powodowa wygrała sprawę w

88 % (1 031,38 zł / 1 166,38 zł), natomiast pozwana w 12 %. Oznacza to, iż stronie powodowej z tytułu kosztów procesu należał się zwrot kwoty 184,80 zł (210 zł x 88 %).

Z tych względów, w oparciu o przytoczone przepisy, Sąd orzekł jak w punkcie III sentencji.

Orzeczenie zawarte w punkcie IV wyroku oparto na przepisie art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c., wedle którego sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli wyrok uwzględniający powództwo jest zaoczny.